

efter loven bør være forpligtet til at sørge for standsningsmiddel, uden at dette først skal være påbudt af tilsynet. Ved denne ændring vil man forøvrigt kun lovfæste en praksis, som tilsynet har søgt at gennemføre. Endvidere er der gjort den tilføjelse, at standsningen skal kunne ske hurtigt og farefrit, da dette i mange tilfælde er af afgørende betydning for formindskelse eller begrænsning af en ulykke. Dette krav er i virkeligheden ikke principielt nyt, idet tilsynet allerede efter de nugældende bestemmelser har ment sig beføjet til at stille det.

Stk. 2 er en bestemmelse, som ikke findes i den nugældende lovgivning. Den er motiveret ved de ikke sjældne og i reglen alvorlige ulykkestilfælde, der indtræffer, når remmen mellem en arbejdsmaskine og en i gang værende motor eller drivaksel lægges på med hånden.

Stk. 3 fastsætter, at arbejdsmaskiner med hurtiggående farlige værkstøjsorganer skal kunne sættes i gang fra selve arbejdspladsen, uafhængigt af andre maskiner, for så vidt disse organer ikke er automatisk afskærmet under maskinens tomgang. Yderligere skal sådanne maskiner kunne kræves forsynet med en effektiv bremse.

b. Beholdere med dampe eller luftarter under tryk.

Til §§ 25 og 26.

Lovforslagets §§ 25 og 26 indeholder en række særlige bestemmelser for beholdere med luftarter eller dampe under tryk. Herved er navnlig tænkt på trykluftbeholdere til pneumatisk maskineri, sandblæst o. lign., beholdere med andre komprimerede luftarter end atmosfærisk luft (ilt, acetylen, kul-syre, ammoniak m. v.) og alle dampkedler og kogekedler, der hidtil har været under den særlige dampkedellovgivning, men for hvilke bestemmelser bør optages i arbejderbeskyttelsesloven.

Hvad angår trykluftbeholdere og beholdere med komprimerede luftarter, blev der ved tilføjelse til fabrikkloven af 31. marts 1933 skabt hjemmel for udfærdigelse af forskrifter for deres indretning og brug, jfr. socialministeriets bekendtgørelse nr. 235 af 1. august 1934 og nr. 338 af 11. december 1935. Til opretholdelsen af sådanne bestemmelser findes den fornødne hjemmel i lovforslagets § 11, stk. 1, og § 18. Ligeledes indeholder de samme paragraffer fornøden hjemmel for udstedelse af nærmere forskrifter for dampkedlers indretning og brug, der nu indeholdes i forskellige bekendtgørelser (jfr. nedenfor.)

Til § 25.

Denne paragraf svarer til bestemmelsen i dampkedellovens § 5, idet der dog er medtaget luftarter under tryk, da det i hovedsagen må være de samme forhold, der kommer i betragtning ved sikringen af alle trykbeholdere, hvad enten de rummer dampe eller luftarter under tryk.

Til § 26,

Med hensyn til de særlige bestemmelser for *dampkedler* i denne paragraf bemærkes følgende:

Ved udarbejdelsen af det foreliggende forslag til indlemmelse af dampkedellovgivningen i arbejderbeskyttelsesloven har det sagkyndige udvalg været af den opfattelse, at selve loven ikke behøver at indeholde så udførlige bestemmelser for pasning og tilsyn som den nugældende dampkedellov. Efterhånden har der nemlig fæstnet sig visse fælles hovedtræk i *tilsynet* med dampkedler (godkendelse af nye kedler, konstruktion, syn, trykprøve m. v.), og kontrollens udformning bør være overladt til administrationen. Anderledes stiller sagen sig, hvad bestemmelserne for kedelpasningen angår, idet der jo her er tale om ikke ubetydelige indgreb i erhvervsfriheden. Det er derfor foreslået at bibeholde i selve loven visse hovedregler for kedelpasseres kvalifikationer under hensyn til størrelsen af pågældende kedelanlæg (stk. 1—3) samt bestemmelserne om fratagelsen af retten til kedelpasning (stk. 4) og om konstitution af kedelpassere, hvis kvalifikationer ikke fyldestgør lovens krav (stk. 5). Derimod findes det ikke rimeligt at bibeholde reglerne i dampkedellovens § 8 om kravene til den særlige kedelpasserprøve og adgangen til denne. Disse forhold egner sig bedst for en administrativ ordning i medfør af § 18, hvortil kommer, at der i henhold til bestemmelsen i § 13, vil kunne meddeles de fornødne dispensationer.

Stk. 1 svarer til dampkedellovens § 9, stk. 1, og § 10. Dog er det foreslået, at disse bestemmelser ikke som hidtil skal være begrænset til de egentlige dampkedler, men også skal gælde for personer, der passer *kogekedler under tryk*. Disse kedler, hvis anvendelse i de sidste årtier har været i stadig stigning, kan nemlig frembyde lige så stor, i mange tilfælde endog større fare end de almindeligste typer af dampkedler, og det kan derfor ikke anses for forsvarligt, at man har lov til at sætte ganske unge personer til at passe disse apparater.

Stk. 2 svarer til dampkedellovens § 7, idet man dog for tydeligheds skyld har medtaget transportable lokomobiler og damp-